

MŪSŲ LIETUVA

NR. 37 (2174) SEMANÁRIO 1990 RUGSĖJIS-SETEMBRO 27 D. - Cr. 10,00 R. Juventus, 28 - Pq. da Moóca - 03124 SÃO PAULO, Tel. 273-0332

Dr. P. Lukoševičius

GORBAČIOVAS IR TOLIAU SKRIAUDŽIA LIETUVA

Su dideliu džiaugsmu ir ilgesiu išeivija stebėjo Kovo 11 d. Lietuvos parlamento balsavimą, atkuriant Nepriklausomą Lietuvą. Visa tauta su džiaugsmo ašaromis sveikino vieni kitus. Sveikino ir parlamentarai, kurie išdrįso visam pasauliui paskelbti Lietuvos balsą: mes vėl sugrįžtame į nepriklausomų valstybių tarpą. Lietuvių tautos atstovai žinojo, kad šis svarbus žingsnis pareikalaus aukų ir didelio darbo. Tuoj ir pasirodė pirmosios aukos, kai Sovietų Sąjungos parašutinininkai guminėmis lazdomis daužė beginklių mūsų parlamento narių galvas ir į sunkvežimius sukruvintus grūdo ligoninėse prisiglaudusius jaunos lietuvius, atsisakiusius tarnauti okupanto kariuomenėje.

Blokada nepalaužė

Ekonominė blokada ir pakartotinas Lietuvos žmonių atskyrimas nuo Vakarų pasaulio, išvarant visus korespondentus ir spaudos atstovus, kad jie negalėtų pranešinėti, kaip KGB ir sovietinės kariuomenės daliniai meta iš įstaigų atsiuriantis Lietuvos tarnautojus, vėl uždeda dar žiauresnę priespaudos leteną. Tačiau nepalūžo nei Lietuvos parlamentai, nei visa tauta, net ir tada, kai ligoninėms buvo nutrauktas vaistų tiekimas. Nepalūžo, kai ir maisto pristatymo priemonėms buvo sustabdytas degalų ir tepalų tiekimas. Nepalūžo lietuvių tauta, kai jai buvo nutrauktas, ar iki minimumo sumažintas dujų tiekimas maisto išvirimui ir ligoninių šildymui. Nepalūžo nė tada, kai Vakarų pasaulio šalys atsisakė vykdyti per eilę metų kartotus savo pažadus, kad Lietuvos įjungimo į Sovietų Sąjungą jie niekuomet nepripažins. Jie sakėsi, visuomet pripažįstą Nepriklausomos Lietuvos atstovus ir leidią jiems netrukdomai veikti.

Vakariečių veidas

Tačiau, koks bjaurus veidmainiavimas pasirodė jų veiduose, kai, Gorbačioviui lankantis Kanadoje, Jungtinėse Amerikos Valstybėse, Anglijoje, Prancūzijoje maloniai jam šypsojosi, o Lietuvos atstovams ir visai lietuvių tautai kartojto savo giesmelę: jūs turite tartis su Maskva ir taikiai spręsti reikalus, nes koks nors spaudimas gali pakenkti ponui Gorbačioviui ir jo perestroikos politikai. Bet su kuo tartis, kai užsirūstinęs Gorbačiovas atsisakė priimti lietu-

BRAZILIJA: Brazilijos lietuvių atstovų nariai pasimatyme su Brazilijos Užsienių Reikalų Ministrum Francisco Rezek. Iš kairės: adv. Adilsonas Puodžiūnas, dep. Paulo Zažur, min. Francisco Rezek ir dr. Antanas Šiaulyš. Nuotraukoje trūksta Angelinos Tatarūnienės, kun. Petro Rukšio. Ministrui buvo įteikta 15.000 parašų su prašymu pripažinti Lietuvos Nepriklausomybę ir ir dokumentais reikalaujant Lietuvos ambasados atidarymo.

vių tautos pakartotinus prašymus pasiaityti. Jis net uždraudė savo pavaldiniams kalbėtis su mūsų tautos įgaliotiniiais. Galima būtų paklausti ponus Bush, Mulroney, Mitterand ir poną Thatcher bei kitus Vakarų pasaulio valstybių atstovus, kiek dar laiko duosite Gorbačioviui tęsti genocidą prieš Lietuvą, lietuvių tautą ir kitas tautas, kurias Stalinas su Hitleriu pasidalino, slapta pasirašydami sutartį 1939 metais.

Keista laikysena

Tačiau Vakarų pasaulyje yra labai keistų ir sunkiai paaiškinamų dalykų, kurie apverčia demokratiją aukštyn kojom. Sakysime, mūsų ministeris pirmininkas Mulroney, pykčio pagautas dėl indėnų laikysenos Meech Lake diskusijų metu, jiems panašiu būdu keršija kaip ir Gorbačiovas, nepajudindamas nė piršto ir neleisdamas federacinės valdžios tarnautojams įsikišti, kai Kvebeko policija, apsupusi Oka vietovės indėnus, nepraleidžia nė tik maisto, bet ir vaistų ligoniams, sulaukysitės pirmosios M. Mažvydo biblioteka

pagalbos automobilį su gimdanti moterimi, statydama į rimtą pavojų ne tik gimdyvę, bet ir kūdikį. Kaip mūsų ministeris pirmininkas galės kuriose nors derybose išdrįsti pasakyti, kad Kanadoje nėra žmogaus teisių pažeidimų. Taip, tai bjaurus pasijuokimas iš demokratijos ir žmogaus laisvės. Kanadai visa tai gali labai brangiai kainuoti.

Juda visi

Tačiau grįžkime prie Gorbačiovo elgesio Lietuvos ir lietuvių tautos atžvilgiu. Kas pasidarė, kad Gorbačiovas pakeitė savo liniją? Gal vidaus neramumai Sovietų Sąjungoje, ar Jelcino grąsinimas atskirti Rusijos respubliką? Gorbačiovas "suminkstėjo" ir teikėsi priimti Lietuvos delegaciją, prieš tai pareiklaudamas, kad Lietuvos parlamentas priimtų moratoriumą po kovo mėn. 11 dienos išleistiems įstatymams. Lietuvos parlamentas sutiko su moratoriumu ir nustatė jam 100 dienų laikotarpį, kai prasidės derybos. Savaimė suprantama, kad Sovietų Sąjunga yra suinteresuota skubinti pasitarimus, nes nori Lietuvą

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 500,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 50,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 30,00
 Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija talso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaštus ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS var

Rua Juventus, 28 Parque da Mooca CEP 03124
 São Paulo - Brasil
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: PETRAS RUKŠYS
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$ 100,00
 Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
 Į tolimus kraštus 75 Dol.
 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$ 1000,00

pagauti nepasiruošusią. Iš kitos betgi pusės vis prisibijo Jelcino, kad jis su Lietuva nepasirašytų sutarties anksčiau už Sovietų Sąjungą - Be to, jau ir kitos Sovietų Sąjungos respublikos seka Lietuvos pavyzdžiu, pranešdamos Kremlui, kad Sovietų Sąjungos įstatymai jų respublikose nebeturės galios, jei jie priešinsis respublikų parlamentų priimtiems įstatymams. Tokį sprendimą jau padarė ir artimiausias Lietuvos kaimynas - Baltarusija. Pridėjo ir įstatymą, kaip ir Ukraina, kad respublikos jaunuoliai karinę prievolę turės atlikti respublikos teritorijoje. Žodžiu laikas pamažu pradeda dirbti Gorbačiovo nenaudai. Kruvini neramumai Uzbekijoje ir Kirgizijoje jam kelia didelių rūpesčių. Net ir pasiūsta kariuomenė nebegali atstatyti senos tvarkos.

Pagalba Lietuvai

Kas ten bebūtų Sovietų Sąjungoje, Lietuva pergyvena sunkius laikus ir materialiniu, ir dvasiniu požiūriu. Lietuviškoji išeivija turi dar labiau išgirsti pagalbos šauksmą. Ne tik dėl blokados, bet ir aplamai nualintas kraštas ir baisi betvarkė privedė prie to, kad net paprasčiausių vaistų trūksta, jau nekalbant apie retesnius ir sunkiai sergantiems reikalingus vaistus, kurių visai nėra.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos paraginti visi kraštai sutartinai jungiasi rinkti aukas vaistų pirkimui ir/ar pasiuntimui. Daug jų paaukoja vaistų bendrovės ir įvairios šalpos organizacijos. O reikia ne tik vaistų, kuriuos labai dažnai Sovietų Sąjungos pasienių sąsągybos ir muitinės sulaiko, apsunkina jų perdavimą Lietuvos ligoninėms. Tik labai pasiukojančių žmonių dėka, net svetimų valstybių pagalba pasiseka perduoti vaistus ir kitus medicininius reikmenis tiems, kuriems jų labiausiai reikia.

Bendra ekonominė padėtis šiuo metu Lietuvoje taip pasunkėjo, kad tik duoną ir pieną galima nusipirkti be talonų (kortelių). Visa kita labai normuojama, o namų apyvokos ir kitų daiktų parduotuvėse visai nėra. Savaiame suprantama, kad Lietuvos parlamentas ir vyriausybė turi dirbti labai sunkiose sąlygose.

KNYGOS LIETUVAI

Liepos 12 d. Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa pasiuntė 20 tonų knygų į Lietuvą.

Vykdydama savo "Knygos Lietuvai" projektą, Religinė Šalpa New Yorke rinko įvairios tematikos knygas, daugiausia mokslines, bet ir periodikas kaip pvz. National Geographic, Aidus, Ateitį ir kitų žurnalų komplektus. Pasiūsta ir pora Lietuvių enciklopedijos komplektų, įskaitant vieną Tautos fondo finansuotą.

Šiame krovinyje: matematikos, fizikos, kompiuterio bei kitų griežtųjų mokslų knygos; istorijos vadovai, politologijos, teisės ekonomikos leidiniai, religinė literatūra, teologijos ir filosofijos studijos, grožinė literatūra ir pan. Iš viso pasiūsta 1005 dėžių, daugiausia knygų ir liturginių reikmenų ir drabužių.

Knygas aukojo asmenys, organizacijos, bibliotekos ir universitetai iš New

Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos būstinėje New Yorke pakuojamos suraukotos knygos Lietuvai.
 Nuotrauka: A. Norvilo

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas
 Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.
 V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coe ho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Yorke apylinkės Stambesnių aukotojų tarpe: kun. Vladas Jaškevičius, S.J. iš Fordhamo universiteto, Tėvai Pranciškonai, prof. William Adams iš Pace Universiteto bei dr. E. Kučinskas, A. ir R. Razgaičiai, Vitalis Žukauskas, A. Samušis, Long Island universitetas, Ramutė Česnavičienė, Vida Panikienė, N.Y. Rovėnai ir "Knygos Lietuvai" vykdytoja – Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa.

Savo išleistų leidinių egzempliorius tap pat paaukėjo: Lawyers' Committee for Human Rights, Institute for Democracy in Eastern Europe, Carregie Council on Ethics and International Affairs in Ethnic Community Services.

Knygų adresatų tarpe: Vilniaus universitetas, Kauno Vytauto Didžiojo universitetas, Kauno ir Telšių seminarijos, pranciškonų vienuolynas Kretingoj, ateitininkai, skautai, Krikščionys demokratų, Lietuvos AT Ministrų Žydu kultūros draugija, Caritas ir kt.

20 tonų konteinerį krovė Religinės Šalpos Štabas, savanoriai bei svečiai iš Lietuvos, o taip pat New Yorke koncertuojanti roko grupė BIX.

Užcinkuotas konteineris laivu plaukia į Hamburgą, iš ten sunkvežimiu bus gabenamas į Kauną, į Caritas būstinę.

LIC

AMERIKOS VYSKUPAI APLANKYS LIETUVĄ

Rugpiūčio-rugsėjo mėnesiais numatytos trys JAV katalikų vyskupų ekskursijos susipažinti su centrinės ir Rytų Europos Bažnyčios problemomis bei reikiama pagalba.

Pirmoji delegacija, vadovaujama Los Angeles arkivyskupo M. Mahony, vyksta į Austriją, Vengriją, Rumuniją ir Bulgariją; antroji, vadovaujama Newarko arkivyskupo T. McCarrick vyksta į Lenkiją, Čekoslovakiją ir Jugoslaviją; trečioji, vadovaujama Čikagos kardinolo J. Bernardin ir arkivyskupo May, aplankys Mąksvą, Vilnių, Rygą, Minską ir Lvovą. Kardinolą J. Bernadiną numato lydėti devyni kunigai (Kuzinskas, Markus, Puchenski, Rimšelis, Roache, Saulaitis, Šarauskas, Zaremba, Zawaski), trys pasauliečiai (Lauraitis ir Rudžiai) bei trys dienraščių korespondentai ("Chicago Tribune" ir "Sun Times").

Aukščiausieji Tarybai Vilniuje svarstant moratoriumo klausimą, prie Lietuvos parlamento rūmų vilniečiai su plakatais demonstravo prieš jo priėmimą.

Reuterio nuotr.

Su Amerikos vyskupais pasiryžęs važiuoti ir lietuvių išeivių katalikų vysk. P. Baltakis, OFM. Maskva nenori duoti jam vizos. JAV Valstybės departamentas daro spaudimą, kad vysk. P. Baltakiui, OFM, būtų leidžiama ke-

TANKAI SUTRUKDĖ LIETUVIŲ PLANA

Taip rašė "The Globe and Mail" rugpiūčio 24 d. laidoje. Į Lietuvos-Lenkijos pasienį buvo pasiūsti ginkluoti KGB kareiviai ir tankai, kad rugpiūčio 23d. lietuviai demonstratyviai negalėtų peržengti sienos minint 51-sias Stalino-Hitlerio pakto metines. Vykdamt susitarimą Stalinas pagrobė Baltijos respublikas.

Lietuvos aktyvistai, pasak laikraščio, tikėjosi vienai dienai iš sovietų paimti sienos kontrolę ir parodyti pasauliui, kad Lietuva yra atvira likusiai Europai. Demonstracijoje dalyvavo apie 30.000 lietaus permerktų lietuvių.

Sovietų kareiviai su tankais ir šunimis neleido lietuviams rugpiūčio 23 d. peržengti sienos ir pasveikinti kitoje pu-

sėje susirinkusius lenkus. Tačiau netrukė lenkams – 1.114 žmonių grupėmis pėsčiomis perėjo sieną ir susitiko su lietuviams.

SUDARYTA LIETUVOS DELEGACIJA

Lietuvių informacijos centro pranešimu, išrinkta Lietuvos delegacija deryboms su Maskva šios sudėties: AT pirm. V. Landsbergis, pirmininko pavad. Č. Stankevičius, seniūnas A. Abišalas ir užsienio reikalų k-jos pirm. E. Zingeris – visi Aukščiausiosios tarybos nariai; iš vyriausybės – ministerė pirm. K. Prunskienė, ministerės pirm. pavad. R. Ozolas, užsienio reikalų ministeris A. Saugargas ir teisingumo ministeris Pr. Kūris. AT delegacijos sudėti patvirtino vienbalsiai – 90 už, 5 susilaikė. Delegacijai vadovauja AT pirm. V. Landsbergis. Stebėtojų teisėmis bus kviečiami Estijos ir Latvijos atstovai. Paliekama galimybė delegaciją kviesti ir kitus reikalingus asmenis, įskaitant ir išeiviją. Delegacija įgaliojama pasirašyti protokolą dėl derybų pradžios ir sąlygų, kurios bus patvirtintos Aukščiausioje taryboje.

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų-spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

VYTAUTAS DIDYSIS

VYTURYS

Pasinaudota leidiniu Vytautas Didysis
(Tęsinys iš praeito nr.)

— 8 —

Paskutinio akto sąlygų lengvumas rodė tų laikų Ordino silpnumą. Netrukus po sutarties pasirašymo įvykiai Lietuvoj netikėtai pakeitė Vytauto santykius su Ordinu: iš draugų jie vėl virto priešais.

Jogailai pasirodė perspektyvos: Lenkijos sostą, reikėjo rūpintis, kad nurimtų pačios valstybės viduj kilę ginčai; kiekvieną valandą buvo galima laukti Vytauto ir jo talkininkų puolimo. Nors ant savo pusbrolio jisai geros širdies ir neturėjo, ir už draugiškumą buvo jam labai nedėkingai atsimo kėjęs, bet nebeliko kitos išeities, kaip tiesti Vytautui taikos ranką. Todėl 1384 metų pavasarį pradėjo siuntinėti Vytautui pasiuntinius, kad šis grįžtų į Lietuvą, žadėjo gražinti tėviškę, siūlydamas dar pridėti Volmiją su Lucku. Pažadėjo Vytautui ir Trakus atiduoti, kai Skirgaila gaus Palocką. Po šito pasižadėjimo Vytautas galų gale nusileido ir po slaptų derybų šalininkų patarimas, sutiko su Jogaila susitaisyti. Ir štai 1384 metų vasarą subrendo mintis palikti Ordiną.

Nors ateitis, kuri Vytauto laukė Lietuvoje, jam nebuvo aiški, bet jis savo išsiskyrimą su Ordinu vykdė apgalvotai, norėdamas padaryti jam kuo daugiausia nuostolių. Visos trys Vytauto valdžioje buvusios pilys (Marienburgas ant Nemuno, Jurbarkas (Georgenburgas), Marienverderis arba Naujasis Kvidzinas prie Kauno) turėjo būti sunaikintos.

Sunaikinęs pilį, pereidamas į Jogailos pusę, Vytautas dabar tikėjosi atgauti tėviškę, bet greitai apsvylė. Jogaila ir toliau palaikė tokius pat ryšius su Skirgaila; Trakų tikroji Vytauto tėviškė ir toliau pasiliko Skirgailos rankose o Vytautas turėjo pasitraukti gavęs valdyti mažos reikšmės turinčius kraštus nuo Narevo ir Bugo. Imdamas valdyti tuos kraštus, Vytautas dar turėjo pripažinti visišką savo priklausomybę nuo Jogailos.

Vytautui nieko daugiau nebeliko,

kaip laikinai sutikti su likimu ir laukti galimumų susidaryti Lietuvos valstybėje sąlygas, kurias jis visuomet meistriškai mokėdavo panaudoti savo politikai. Tokios galimybės jau artinosi, kai Jogaila buvo pakviestas į Lenkijos sostą.

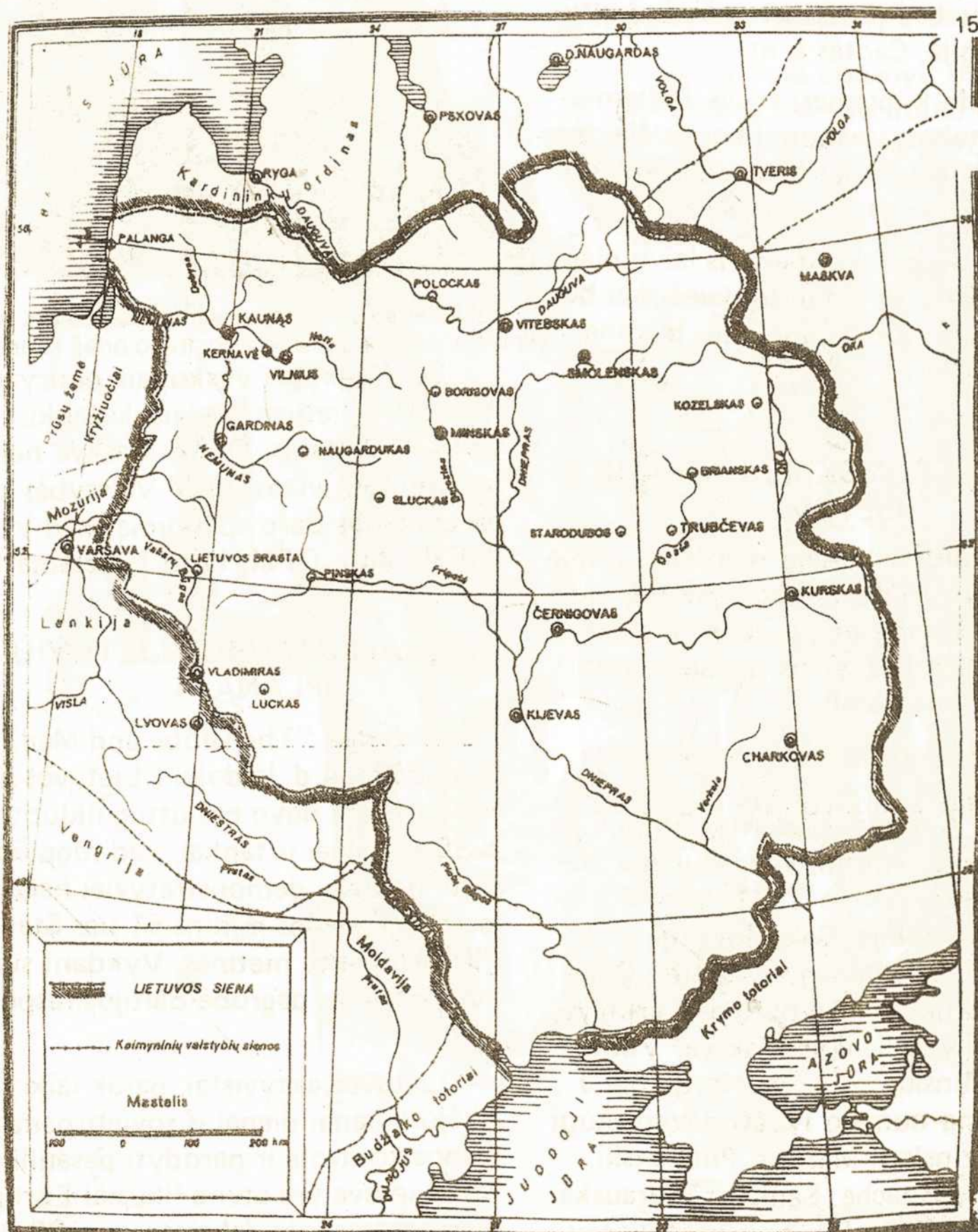
Lenkų didikai ieškojo tinkamo vyro Jadvygai, o savo valstybei gero vyro. Kolonizacijos klausimas rytuose jau buvo išspręstas, kur jau buvo įsigalėję lietuviai, tad reikėjo ieškotis kandidato Lietuvoje; buvo numatytas Jogaila.

Po trumpų 1385 metų rugpiūčio mėn. 14 d. toje pačioje pilyje, kur pabaigė savo dienas kunigaikštis Kęstutis, Jogaila dokumentališkai patvirtino visus pažadus, kuriuos jo pasiuntiniai buvo davę lenkams Krokuvoje ir vengrams Buda-

pešte. Prie to dokumento, kuris turėjo fatališkos reikšmės Lietuvai, savo antspaudas, be Jogailos, pridėjo dar Vytautas, Skirgaila, Kaributas ir Lengvenis. Lenkų ir vengrų pasiuntiniai, gavę iš Jogailos atstovų raštą, kad Lietuva visiškai sujungiama su Lenkija ir kad visa Lietuva prižada apsikrikštyti, grįžo atgal. O 1386 m. sausio mėn. 12 d. lenkų legatai Volkaviske pranešė Jogailai, kad jis išrinktas Lenkijos valdovu.

(Bus daugiau)

**UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAU-
DĄ LIETUVIAI TIEK DAUG KOVO-
JO IR KENTĖJO. DABAR LIETUVI-
VIŠKĄ KNYGA STOVI IR DULKA
KIOSKŲ LENTYNOSE, LAUKDA-
MA KOL KAS JĄ NUPIRKS.**

A Lituânia ao tempo de Vytautas, O Grande, no periodo

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
MODAS
Rua Solon, 773
CEP 01127
Fone: 221-6377
São Paulo - Capital
Bom Retiro

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO
LITUANO-PORTUGUÊS
Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją
Rua Juventus 28, Tel: 273-0338**

AMŽINO ISALO ŽEMĖJE

Iš anksto jau buvo sudarytas sąrašas ir prie kiekvienos pavardės buvo nurodyta suma – 3 rb. Beliko tik pasirašyti.

Buvo 1942 m. Kūčios. Ant naru sutinusių kojom ir veidu, net akių nesimatė, gulėjo be sąmonės mano Motina. Šlapinosi ji beveik vienu krauju. Tai buvo grėsmingas, ūmus inkstų uždegimas. Gulėjo ant maišo, prikimšto medžio drožlių. Apkabinusi ją šildžiau savo kūnu, maldavau nemirti, prisiekiau, kad parvešiu ją į Lietuvą. Visomis savo dvasios jėgomis meldžiau Dievą padaryti stebuklą, neleisti jai čia numirti. Ji negirdėjo, kaip į užpustytą mūsų baraką pralindo lavonų vežiotojai ir paklausė, kur Grinkevičienės lavonas.

Paskui mane nuvesė į teisma.

Prieš dvi dienas, kai aš atsivilkau dvi pavogtas lentas, jas sukačiojau ir užkūriau ugnį, į baraką įlindo du viršininkai: Sventickis ir Antonovas. Pagal lentų pėdsakus sniege jie lengvai surado vagį. Surašė aktą ir perdavė mane teismui.

Teismas vyko gretimam barake. Buvo stalas, uždengtas raudona medžiaga. Ant jo degė žvakės. Kaltinamųjų suole sėdėjome septyni. Penki už lentas, du – už duoną; vienas – Platinskas, antras – Albertas Janonis, Kauno dramos studijos studentas iš Šiaulių.

Alberto motina Janonienė, mirdama iš bado, maldavo sūnų nors trupinėlio duonos, ir Albertas su Platinsku naktį įlindo į kepyklą. Viskas būtų pasibaigę laimingai, jeigu jie paėmė kiek duonos, būtų grįžę į baraką. Gal ir motina nebūtų mirusi iš bado. Bet pajute duonos kvapą, vaikinai neišlaikė ir puolė prie jos. Bevalgydami nusilpo ir neteko sąmonės. Ten juos ryš ir atrado begulinčius.

Dėl lentų kaltinamieji aiškinosi įvairiai. Pirmasis sakė, kad ja nešėsi mirusio vaikučio karsteliui padaryti, kiti tvirtino jas rade. Aš kaltinamųjų suole sėdėjau paskutinė. Karo meto teismas greitas. Per pusvlandį teisėjas apklausė šešis ir kreipėsi į mane, ar prisipažįstu vogusi lentas, t.y. socialistine nuosavybe.

– Taip, vogiau.

– Galbūt jus kas iš susaugusiųjų pasiuntė? Pasakykit – kas, ir jūsų neteisime.

– Manęs niekas nesuiuntė.

Teismas išsina pasitarti. Mes, septynetas, laukiame nuosprendžio. Niekas negalvoja apie bausmės dydį, nes tai neturi jokios reikšmės. Metai ar dešimt metų – vienas ir tas pat. Į lagerį Stolbuose varys per sniegynus 50 km. Visiems aišku, ir teisėjams taip pat – nė vie-

nas iki ten nenueis. Bet kokia bausmė – mirties bausmė. Mamytė turbūt jau mirusi. Galas kanciams visai arti.

Nuosprendis: „Duoną Albertui Janoniui ir Platinskui – po trejus metus. Už lentas – visiems po metus. Mane išteisino už prisipažinimą. Kodėl taip? Jie gynėsi, norėjo dar išlikti, bet eis mirti, o mane paliko. Kam? Grįžtu į baraką. Šalta, tamsu. Žukienė uždega balaną, pamatau stebuklą: Mamytė pradeda atgauti sąmonę. Nėra vandens. Vėl išeinu į sandėli, vogti lentu. Šviesi, nuostabi Kalėdų naktis.

Po keletos dienu visus nuteistuosius ir tuos, kuriuos dar teisė kita diena, išvarė ginkluoti sargybiniai. Netrukus pakilo ir išsiaušė pūga. Laikėme juos žuvusiais. Bet kita diena du grįžo: Riekus (ūkininkas iš Seirijų) ir šešiolikmetis berniukas Bėra Charašas iš Kauno su nušalusia ranka. Abu buvo nuteisti už lentas. Riekus visas apledėjęs, vos gyvas krito barake ant grindų ir ėmė raudoti: „O Kristau, Kristau, nejaugi tavo kryžius buvo toks sunkus?“

Jis papasakojo, kai pakilo pūga, žmonės neteko orientacijos. Sargybiniai numetė šautuvus ir ėmė glaustis prie suimtuju. Nusprendė grįžti, bet nesusigaudė, kurioj pusėj Trofimovskas. Kiekvienas rodė vis kitą kryptį. Taip ir nuėjo per pūgą kiekvienas savo kryptimi. Žuvo visi vienuolika nuteistųjų ir sargybiniai. Pavasari, kai nešė ledus, pamatėme jų lavonus, plaukiančius ant ledo lyčiu į Laptevų jūrą.

Nuo 1942 m. gruodžio lavonams vežti jau prireikė dviejų brigadų. Kiekvienoje dirbo po keturis žmones: Abromaitienė Malvina, mokytojo žmona nuo Merkinės, Marcinkevičienė Albina, Petrauskas, mokytojas nuo Šiaulių, Dundulienė, Lietuvos kariuomenės pulkininko žmona, Abromaitis Jonas, mokytojas, Vilkevičius Steponas iš Šiaulių (mirė iš bado), Tamulienė Teofilė, Tamulevičius, Lietuvos kariuomenės kapitonas iš Marijampolės, Tautvaišienė, švedė (apie 1956-1957 m. išvyko į Švediją). Patys vežiotojai buvo labai išbadėję ir nusilpę, todėl pririšdavo prie lavonų koju virve ir bendromis jėgomis traukdavo jį iš barako. Paskui mirusiuosius dėdavo ant rogiu ir isikinke į virves, veždavo keleta šimtu metrų toliau nuo barako. Ten lavonus išversdavo į bendra krūva. Sienu leduose likdavo prišalę mirusiųjų plaukai.

Kai mirė Gamzienė, pas ją po rūbais, ant krūtinės, buvo likęs nedidelis duonos gabalėlis. Traukiant mirusiąją nuo naru, vienas žmogus jį pastebėjo, išsitraukė duoną ir, skubiai apibraukęs utėles, ją čia pat suvalgė. Tebūna

pasmerkti ir tesulaukia savo teismo budeliai, privedę žmones iki tokio stovio.

Daniliauskienė, Marijampolės gimnazijos direktoriaus žmona, mirusi tris paras gulėjo šalia savo sūnaus Antano ir kitu, kurie jau nesikėlė. Visas barakas buvo po sniegu. Į jį patekti buvo galima tik šliaužiant siauru sniego urvu žemyn. Abromaitienė M. paprašė sūnaus Antano paieškoti kokios nors skarytės parišti mirusiai Mamytei veida. Bet jis pats gulėjo sutrauktomis kojomis dėl gausių kraujo išsiliejimų į kelio sąnarius ir negalėjo atsikelti. Kai mirusią Daniliauskiene, virve už koju traukė iš barako pro siaurą sniego skylę, į viršų, Antanas šaukė iš paskos: „Dovanok, brangi Mamyte, kad negaliu tavęs palydėti...“

Mūsų barake mirusi Atkočaitienė, spaus-tivininko žmona iš Kauno, taip pat išgulėjo ant naru šalia gyvųjų keleta dienu.

Kai Tit Aruose mirė Matulis (iš Kauno), žmona savaitę tai slėpė, gulėjo šalia vyro lavono, kad gautų jo duonos davinį. Bet netrukus ir ji mirė iš bado.

Lietuvos žemės ūkio akademijos rektorius profesorius Vilkaitis buvo paskirtas sargu. Išsekęs nuo bado, profesorius susmuko ant statinių ir numirė. Žmonės, gerdami profesoriu, kurio vardas buvo žinomas ir už Lietuvos ribų, padarė jam karštą. Bet po savaitės katstas dingio, ir profesorius gulėjo kartu su visais bendroj krūvoj. Profesoriaus žmona p. Vilkaitienė dėl sunkių svasinių išgyvenimų susirgo. Mirė vėliau. Sūnus ir duktė liko gyvi.

70 metų senelis Marcinkevičius (nuo Vers-taminų), jausdamas artėjančią mirtį, prašė:

„Abromaitiene, dukrele mano, palaidok mane kaip nors, kad šunes ir baltosios lapės ne-tašytų mano kaulų, o jei grįši į Lietuvą, pasakyk, kad mirėme mes čia iš bado...“

Bobrovske buvo keliasdešimt tonų šaldytos žuvies. Ji būtų išgelbėjusi nuo bado mirties visus Trofimovsko tremtinius lietuvius ir suomius. Bet viršininkai jos žmonėms nedavė, gėliau supūdė. 1943 m. vasara ją visą suvertė į Laptevų jūrą.

Karta į mūsų baraką atėjo du žmonės: vyras ir moteris. Rankose kiekvienas turėjo ryšulėlį. Buvo tamsu ir jie paklausė, ar yra barake vaiku. Vaiku buvo. Kai ju akys priprato prie tamsos, jie pamatė pirmąjį: ant grindų gulėjo miręs iš bado ir skorbuto dešimties metų Jonukas Barniškis iš Marijampolės. Pasisakė, kad jie leningradiečiai. Leningrade iš bado mirė ju vienintelis sūnelis. Šiandien jo mirties metinės. Prisimindami jį, nelaimingieji tėvai surinko savo 3 dienu duonos davinį ir atnešė badaujantiems lietuviu vaikams.

(Bus daugiau)

• Gyvenimas be lietuviškos spaudos yra bėgimas nuo savo tautos.

**SOC. ACIONAL
DE AUTOMOVEIS
E PEÇAS Ltda**

RUA JOÃO PESSOA, 261
SANTOS TEL. 35-3721

COMERCIAL SUEVICAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaláa, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

Antanas Juodvalkis

REMKIME SAVAJĄ SPAUDA

Prieš 125 metus 1864 m. carinė Rusija uždraudė lietuvišką spaudą ir tik po ilgametės 40 metų trukusios nearlaidžios kovos ją atgavo. Ryžtingieji lietuviai šviesuoliai nepakluso okupanto įsakymui ir susiorganizavę lietuvišką spaudą leido Vokietijos užgroboje Prūsijos dalyje – Tilžėje, Ragainėje ir per rusų žandarų stropiai saugomą sieną slapta gabeno į Lietuvą ir platino tarp susipratusių lietuvių. Nepaisant pavojų ir baudų, knygnešiai pwrnešdavo per sieną lietuvišką laikraštį, maldaknygę ar naudingą knygą.

Vargo lietuviškoji raštija, skindama kelią į lietuvių ir miesčionio pastogę. Augo šviesuolių skaičius, plėtėjo ir lietuviško laikraščio apimtis bei skaitytojų susidomėjimas. Materialinis leidimo pagrindas buvo nepakankamas ir leidėjai nuolat susidurdavo su nepritekliais. Taip vos trejetą metų išsilaikiusi "Aušra" (1883-1886) dėl finansinių išteklių stokos turėjo užgęsti. Netekus vienintelio lietuviško laikraščio, tuolaikinė lietuvių šviesuomenė nenurimo ir pradėjo skambinti Kudirkos leidžiamu "Varpu" (1889). Po šešeto metų ir vėl dėl finansinių sunkumų "Varpui" nustojus skambėti, pasirodė anksčiau "Apžvalga" ir vėliau "Tėvynės Sargas" (1896-1904). Visi jie buvo spausdinami Tilžėje ir slapta knygnešių gabenami į Lietuvą.

1904-1905 metais nubangavusi Rusijoje revoliucijos banga apkarpė caro neribotą galią, ir Lietuva išsikovojo teisę leisti ir spausdinti laikraščius bei knygas Lietuvoje. Keturiasdešimt metų trukęs spaudos draudimas, atnešė Lietuvai bei visai lietuvių tautai neapskaičiuojamą žalą. Kultūriškai ir socialiai atsilikome nuo kitų tautų, nežinojome ir gal tik jautėme vakaruose einančius laisvės šūkius. Rusinimas sklido miestuose, o lenkinimas buvo skelbiamas iš Dievo namų ir didžiųjų dvarų. Lietuviškoji liaudis skurdo or nešė sunkią baudžiamos naštą. Lietuviams buvo uždarytos aukštųjų mokyklų ir kunigų seminarijų durys. Lietuvos valstietis, norėdamas patekti į aukštąją mokyklą, turėjo sulenkinti savo pavarde ir kaip kuriais atvejais net nusipirkti bajorišką titulą.

Skurdus lietuvių gyvenimas ir nepakeičiamas rusų valdininkų bei lenkų dvarininkų sauvaliavimas, vertė valstiečius ieškoti geresnių gyvenimo sąlygų svetur.

Taip prieš pirmąjį karą prasidėjo didžioji lietuvių emigracija į užjūrius, ypač Ameriką. Čia įsikūrę ir apsitvarkę, pradėjo rūpintis dvasiniais ir švietimo reikalais. Po 1904-5 m. revoliucijos turėjo bėgti veikėjai ir ieškoti prieglobsčio šiame laisvės krašte.

Pradėjo kurtis ideologiniais ir socialiniais pagrindais įvairios draugijos, steigti lietuviškos parapijos, reikalavusios kovingo atsiskyrimo nuo dominuojančių lenkų. Pasirodė ir pirmieji lietuviški laikraščiai, knygos. Tarp dešiniųjų ir kairiųjų vyko tarpusavio neatlaidi kova dėl dominavimo tarp lietuvių darbininkų. Ir čia tuolaikinės darbo sąlygos buvo sunkios ir darbo valandos ilgos. Tas aplinkybes išnaudojo atvykę revoliucionieriai, stengdamiesi patraukti darbininkus į savo pusę. Skilo įsteigtos lietuvių draugijos ir lietuvių veikla pasidalino į du frontus, nieko gero nežadančius. Steigėsi ir lietuviški laikraščiai, iš kurių vieni greičiau sustojo ir vis dėl finansinių išteklių stokos, o kiti išsilaikė iki šių dienų.

Šiais metais dienraštis "Draugas", leidžiamas marijonų, atšventė 80 metų sukaktį, sulaukusią didelio dėmesio ir kartu rūpesčio dėl tolimesnio išlikimo (ir vėl finansiniai reikalai). Ateinančiais metais tokią par deimantinę sukaktį švęs savaitraščiai "Dirva" Clevelande, leidžiama Vilties d-jos, ir "Darbininkas" New Yorke, leidžiamas pranciškonų.

Spausdinių kiekis ir prenumeratorių skaičiai parodo žmonių kultūringumo laipsnį, o mums lietuviams padeda ir tautiškai išsilaikyti. Lietuviškoji spauda, kaip ir pati lietuvių tauta, pergyveno šviesių ir tamsių gyvenimo momentų. Grobuoniškoji kaimynė Rusija dar caro valdymo metais pavergė tautą ir draudė lietuvišką spaudą, o užplūdus raudoniešiams, pasikartojo ta pati istorija, tik daug rafinuočiau ir žiauresnėm priemonėm. Raudonieji rusai okupantai, nors spausdino laikraščius ir knygas lietuvių kalba, bet ne lietuviškoje dvasioje, ne lietuvių tautos interesams. Jei rusiškieji carai trėmė į Sibirą tik knygnešius ir platintojus, tai raudonieji bolševikai ištrėmė ar sunaikino be teismų visą trečdalį tautos. Tai tokią skelbiamą lygybę ir brolybę atvežė lietuviams Kremliaus raudonieji carai.

Grįžtant prie šių laikų lietuviškos

spaudos, reikia pasidžiaugti, kad Kremliaus carai atleido cenzūroa varžtus ir laikraščiai pradeda, drąsiau ir išsamiau rašyti apie pergyventus skausmus, terorizuotos tautos žmones. Mums šiuo metu rūpi išsivijos spaudos išlaikymas, spaudos, kurios dėka lietuviai nepasimėtė vietinių gyventojų masėje, bet jungėsi į savas organizacijas ir palaikė tarpusavy nuolatinį ryšį.

Pokarinei išsivijai iškeliaujant į amžinybę, o jų vietą neužpildant jaunajai lietuvių kartai, pradeda stokoti redaktorių, rašančiųjų ir skaitytojų. Jau turime liūdny pavyzdžių, kai bostoniškis "Keleivis", Brooklyno "Vienybė" ir Chicagos "Naujienos" sustojoėjusios ir užsitarė. Tai skaudūs ir neatitaisomi nuostoliai visai lietuviškai kultūrai. Kad tokie nemalonūs įvykiai nepasikartotų dar gyvybę rodančiai lietuviškai spaudai, reikia sujungti turimas jėgas bei finansus ir toliau skleisti lietuvišką raštą. Atgimstanti tėvynė rodo nepaprastą gajumą bei ryžtą, leisdama naujus laikraščius, informuojančius apie lietuvių pastangas atgauti prideramą vietą lietuvių kalbai ir kultūrai. Kremliaus kumštyje tebelaikomi lietuviai dairosi į šėiviją, tikėdamiesi finansinės paramos. Remdami tautos pastangas, nepamirškime ir savųjų reikalų. Kai nebeliks lietuviškos spaudos, nebebus kas perteikia informacijų apie naujuosius įvykius, nebeliks to, kas jungia taip plačiai išsisklaidžiusius lietuvius.

"Dirvos" 75 metų jubiliejui paminėti ir finansams teikti yra sudarytas plačios apimties komitetas, vadovaujamas pareižingos visuomenininkės Irenos Kriauceliūnienės. "Dirvos" vėjaus ir jubiliejaus įžanginis minėjimas įvyks š.m. gruodžio 9 d. Lietuvių Tattiniuose namuose. Dalyvaukime ir savo dosnia auka paremkime lietuviškos spaudos išsilaikymą. Kaip jau anksčiau minėjau, lietuviškoji spauda visą laiką mažiau ar daugiau skurdo ir dėl finansinių nepriteklių ne vienas laikraštis užsitarė. Nebūkime tolimesni lietuviškos spaudos duobkasiai, o savo ištekliais ją dosniai remkime, nes to reikalauja dabartinė padėtis.

Euanilda Alionis
 Sandra Mara G. T. Castro
 ADVOGADAS
 PRAÇA SANTA HELENA, 81 VILA PRUDENTE
 TEL.: 914-4950 SÃO PAULO

GRĮŽTANT PRIE ŠIŲ LAIKŲ LIETUVIŠKOS

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.
 CHOPP - PIZZA - QUEIJOS - FRIOS
 RESERVAS PARA FESTAS - MUSICA AO VIVO
 Rua SOLON 1062 - Bom Retiro - Tel. 223-2333

MEMBROS DA COLONIA LITUANA RECEBIDOS PELO MINISTRO REZEK

(De Brasília) — Na última quinta-feira, 15 de outubro, em audiência especial no Itamarati, o Ministro de Relações Exteriores do Brasil, dr. Francisco Rezek recebeu membros da colônia lituana, acompanhados do Deputado Federal Paulo Zarzur. Estiveram na audiência membros da Comunidade Lituano-Brasileira: dr. Adilson Puodžiūnas, dr. Antônio Siauyls, pe. Petras Rukšys e Angelina Tatarūnas.

A comissão em nome da colônia lituana do Brasil, entregou um documento histórico, constituído de 15 mil assinaturas, colhidas numa campanha de repercussão, "dossier" a ser encaminhado ao Presidente da República, Fernando Collor de Mello, solicitando apoio à causa da libertação da Lituânia.

Uma campanha realizada sob empolgação de toda a comunidade lituano-brasileira, com o pe. José Šeškevičius e os jovens, envolvendo atos públicos realizados na escadaria do Teatro Municipal de São Paulo, no Viaduto do Chá, na Avenida Paulista e nas escadarias da Fundação Casper Libero.

Em seguida, outro documento, historiando as atividades da imigração lituana e as do Consulado da Lituânia, o qual foi desativado por um simples ato do então Presidente da República, Jânio da Silva Quadros.

O Ministro Francisco Rezek leu o documento atentamente e mostrou-se sensível à trajetória do Consulado da Lituânia até a sua cassação. Deu ênfase ao assunto e estudará com carinho o assunto.

Demonstrou conhecimento da situação da Lituânia e o desenvolvimento de sua caminhada rumo à Independência. Sabedor de sua história e geografia e falou com empolgação da Lietuva e enfatizou a busca de uma possível solução para os pedidos formulados.

Na oportunidade, em nome da colônia lituana foi oferecida ao Ministro Francisco Rezek, uma "juosta", símbolo da amizade nas cores verde e amarelo.

Angelina Tatarūnienė ir adv. Adilsonas Puodžiūnas Brazilijos sostinėj. Nuotr. Petro Rukšio

Um ato de alto significado, segundo dr. Antônio Siauyls, representa a conquista de projeção da comunidade lituano-brasileira, no encontro com o Ministro das Relações Exteriores do Brasil. A demonstração e a atenção dispensada, sensibilizou aos representantes da comunidade e dr. Antônio Siauyls, afirmou tratar-se de um passo decisivo no relacionamento do Brasil e Lituânia.

O conhecimento dessas atividades, sensibilizaram o dr. Vitautas Landsbergis, Presidente da Lituânia, enviando mensagens aos lituanos e seus descendentes no Brasil, com agradecimento pela força e presença na luta pela liberdade total da Pátria querida.

NOITE LITUANA

Fato já tradicional no calendário de atividades de nossa Colônia, em data de 15 de Setembro último realizou-se mais uma edição da Noite Lituana.

Na ocasião apresentaram-se o Conjunto de Danças Folclóricas Nemunas Ansamblis, o Coral das Escoteiras da Associação "Palanga" e novamente abrihantando o acontecimento o Coral da Comunidade Católica Romana Lituana São José. Cumprimos o empenho demonstrado pelos artistas, e em espe-

cial aos seus dirigentes, Silvia Bendoraitis Machado, Sra. Eugênia Bacevičienė e Maestro Viktoras Tatarūnas, respectivamente.

Contou-se, igualmente, com a colaboração do Padre Juozas Šeškevičius e sua sempre devotada equipe, encarregando-se no serviço da cozinha/restaurante, com vinda ressaltar a excelente qualidade da refeição preparada, fato este que já é uma constante. A todos eles o nosso agradecimento.

Presente à festa o Deputado Federal Sr. Paulo Zarzur, ocasião em que preferiu sua saudação à comunidade presente, agradecendo-se a ele seu comparecimento e apoio à iniciativa.

A comissão organizadora da festividade no presente momento deseja externar sua ímpar gratidão:

- à Sra. Vera Tatarūnienė e Sra. Masiénė pela doação do Krupnikas e parte da alimentação;
- à Flávio Bacevičius, Vilma Žvingilaitė, toda equipe trazida pelo Dr. Antônio Siauyls, eles que trabalharam no serviço de bar, caixa e bingo.
- à Alfonsas Kublickas que abnegadamente conduziu o serviço de som/animação no recinto do salão.
- às Sras. Ana Coralon e Angelina Tatarūnienė, as quais prepararam os doces e serviram os presentes no âmbito do restaurante.
- como menção especial, a colaboração do Sr. Vicente Vitor Banys pela doação de guarda-chuvas/sombrinhas fabricadas em sua indústria; a colaboração em dinheiro no valor de vinte mil cruzeiros por parte de outro benemérito Sr. Algirdas Baužys, diretor presidente do grupo imobiliário empresarial Lello.
- Aos presentes que puderam contribuir para com o sucesso da festa, oferecendo generosamente prendas para o bingo.

— outra menção muito especial para a Diretoria da Aliança Lituano-Brasileira de Assistência e Beneficência Social, a nossa Sajunga, pela cessão de suas instalações e salão de festas, fator este que sem ele provavelmente não teríamos concretizado o evento.

— por derradeiro, a todos que direta ou indiretamente contribuíram de alguma forma para que o evento pudesse ser realizado.

A todos indistintamente o nosso muito obrigado.

Comunidade Lit. Brasileira
Valdyba/ Taryba

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIŲ

AUKOS LIETUVAI

Komisija PAGALBA LIETUVAI ga-
vo sekančias aukas:

- Veronika Zakarevičienė – Cr.5.000,00
- Apolonija Baltaduonienė Cr.5.000,00
- Liudas Ralickas Cr.1.000,00
- "Lietuvos Naktis"
- Šventės pelnas – Cr38.750,00
- Prašė neskelbti vardo – 100 dol.
- Braz.Liet. Sąjunga – Cr100.000,00
- Isabele Seliokienė – Cr. 5.000,00

Visiems aukotjams širdingai dėkoja-
me. Kviečiame kitus žmones paaukoti.

Komisija

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUO- MENĖS PRANEŠIMAS

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė
praneša visiems kad "Pavasario Šventė"
Lituanikoje, Atibajoje, bus atidėta. Vė-
liau pranešime naują datą.

AVISO DA COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA

A Comunidade Lituano-Brasileira,
avisa que a "Festa da Primavera" foi
adiada. Futuramente comunicaremos
uma nova data.

ATITAIŠYMAS

"Mūsų Lietuva" laikraštyje Nr. 34,
buvo paskelbta "Aukos Lietuvai" –
Anonimas davė US.500. Teisingai yra:
Anonimas davė penkiasdešimt dolerių.
Spausdinimo klaida.

"Pagalbos Lietuvai" Komisija

PETRO PERKUMO KLUBA BEORGANIZUOJANT

Praeitą sekmadienį (IX.23), 12 val.
pradedant, Petro Pėrkumo Namuose
įvyko pirmasis kviestų svečių priėmimas,
su vaisėmis, taip, kad ir kaimynai ir kiti
Jaunojo Galiūno, Petro Pėrkumo gerbė-
jai galėtų susipažinti su erdviais namais
ir Damas Salesianas veikla bei galimybė-
mis Jaunimo klubui.

Pramatomi ir kiti panašūs sekmadie-
niniai pobūviai, skirti ypač jaunesniam
elementui (ir jauniems dvasioje) su limi-
tuotu skaičium vietų.

Sekantis pobūvis pramatomas su
"cepelinai" užkandžiais, 1990 spalio 21
dieną.

IŠ LIETUVOS ATVYKSTA CHORAS

Pranešame, kad apie 15-tą ateinančio
lapkričio mūsų tarpe turėsime chorą iš
Lietuvos.

Tai džiugi naujiena, ypač lietuviškos
dainos mėgėjams.

RETORNO DAS AULAS

A Comunidade Lituano Brasileira
informa que as aulas do idioma lituano
estão sendo ministradas agora em todas
as quintas feiras, das 19:00 até 21:00 hs.,
na sala n° 04 "Sala do Coral", nos sa-
lões localizados atrás da construção da
igreja em Vila Zelina. Na oportunidade
agradecemos a inestimável colaboração
de nosso professor, Sr. Marcos Lipas,
que dirige doravante a parte didática do
curso.

Comunidade Lit.Brasileira
Valdyba

MIRĖ MARIJA REMENČIENĖ

Staiga mirė visiems Sanpauliečiams
žinoma ir visų mylima p. MARIJA RE-
MENČIENĖ. Pastaruoju laiku ji gyveno
Guarujá.

Vėliau bus skelbiamas pilnas nekro-
logas, o dabar norima pranešti, kad
7-tos Dienos Šv. Mišios bus V. Zelinoje,
Šv. Juozapo parapijos bažnyčioje, atei-
nančio pirmadienio spalio 1 d., 19,30
valandą.

Visi prašomi prisiminti maldoje velio-
nė, ir kas galės, tedalyvauja gedulingo-
se pamaldose.

KPU.

PARDUODAMI

MARŠKINĖLIAI
SU LIETUVIŠKA VYTIM
IR UŽRAŠU "LITUANIA
LIVRE"

Užsakymai "MŪSŲ LIETUVOJ"

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

RUOŠIAMA

Spalio (Outubro) 14 diena

12:30 VALANDA

VILA ZELINOJ – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PAREMKIME